

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 9. Egressus de synagoga. Christus egreditur de synagoga, Petrique domum ingreditur, scilicet Ecclesiam, domum salutis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52962)

tunq; spiritualitatis habeat. vt tu coniugate
 Christum; tu coniugata representes Ecclesiam?
 Qua non maiori tu gaudeas ad orationem oppor-
 tunitate, Deoque placendi occasione? Quam tibi
 sunt ad manum Ecclesie confessorij, Sacramen-
 ta? Quis tibi remoram iniicit, vt Apostolicis non
 pareas consilijs? & vel parum tribuas moram
 orationi? Noë illa vir tempestate, qua matri-
 monium vni non habebat Sacramenti, populo
 cohabitabat dæmone, sine templis, sine com-
 munijs altarijs, nullo prævio virtutum ex-
 emplo; tempus tamen inuenit sibi commodum,
 orationi, pietati, cordis scilicet, ex toto corde
 Domino seruendi, hoc vero tu tempore, quo ea-
 dem facias, nullam inuenis opportunitatem?
 Ne culpam statui, sed tue locors impites mali-
 tia. Petrus uxorem accepit, sed & sanctus, san-
 ctæque fuit eius mulier. Credit Simeon Meta-
 phrasites in vita S. Petri, quod fuerit consobrina
 D. Barnabæ eius patrâ nomine Aristolili, filia,
 vocabulo Perpetua. D. Clemens Alex. arbitratur
 eam martyrem, quodque vt D. Petrus, eam con-
 spectu martyrio certuari gaudium sit non modicum,
 illique hoc suggesserit: *Hæus tu, memento
 Domini.* Soror amantissima, memento Domini.
 Eidem suscipit Euseb. Affirmant illi filiam
 nam S. Petronillam, quod D. August. b. licet
 non affirmet, non tamen negat. Coniugati per-
 fecti omnes, parentes, filij, quia tales esse om-
 nibus est possibile.

§9. Egressus de synagoga. *Christus egredi-
 tur de synagoga, Petrique domum ingredi-
 tur, scilicet Ecclesiam, domum salutis.*

§11. *Egressus Iesus de Synagoga, introiit in domum
 Simonis.* Ad holidem hæc ita congruente
 verba cadunt, quibus exponamus, id quod
 Dei filius egit, vt in illis SS. Patres mirabilem
 omnino fundent allegoriam. Legerunt omnes
 illud Salomonis: *Sapientia edificauit sibi domum*
 &c. De Salomone memorat Spiritus S. quod do-
 mum habuerit in Hierusalem, regia dignum ma-
 iestate palatium; ac aliam extruxit in saltu, re-
 creationis, venationis, voluptatis ergo, quam in-
 scribit: *Domus Salutis Libani.* Quæ licet domus
 esset in ipsius extracta montibus, desertisque sal-
 tibus, tantis nihilominus placebat iucunda præ-
 togarijs, vt eam data operâ Spiritus S. descrip-
 serit. Et eo ipso uobis intimaui, quod illam non
 deseriberet eius tantummodo gratia quia hoc mi-
 mosis erat momenti, sed eius gratia, quod figu-

rabat: hoc est: Per magnus ille Salomon quo
 maior nullus, filius Dei, domum ab æterno
 colebat regiam, diuina suæ perforæ celsitudi-
 atque maiestati conuigam, summum scilicet Patris.
 In eo illum considerat, qui ait: *Viginti, qui est
 in sinu Patris.* O qualis illa domus æterna, diu-
 nis plena diuinis, omnipotentia, supremæque
 magnitudinis venerabilis: verumtamen & aliam
 exterrere decreuit domum deliciarum in huius
 mundi saltu, vbi cum hominibus deambularet,
 hæc quippe suam declarabat esse voluptatem,
 dum ait: *Delicia mea esse cum filijs hominum.* Hæc
 Synagoga fuit, vetus sua Ecclesia, quam in popu-
 lo fundauit Hebræo: *Notu in Indaa Deus, in
 Israel magnam nomen eius.* Ibi seipsum statuit, sub
 propitiatorij, & Sancti Sanctorum area que sym-
 bolo: *Factus est in pace locus eius, habitatio eius
 in Sion.* Illed in pace signat Hierusalim, id est
Visa pax. Hanc elegit sibi domum, hic suam
 constituit habitationem. Hic autem accidit, quod
 quod ipse per Ezechiellem, dum et in Babylo-
 nia captiuus, præstenderat. Vatem alloquitur:
 Vates, itat animo domum hæc deserere, alio mi-
 grare. *Quæ ratio Domine? hanc tibi significabo.*
 Manu prophetam apprehendit, & per aëta su-
 blimem sicut in Hierusalem, hic locus erat tem-
 pli, domusque Dei. Fode si quit parietem domus
 huius o propheta, perfodit Vates parietem, vi-
 detque circumcirca bufones, colubros, lacertos,
 serpentes, nec non septuaginta seniores, vnosque
 primarios ex Israel, tenentes thuribula in mani-
 bus, è quibus fumus ascendebat densissimus.
 Quid tibi videtur, o propheta? num locum hunc
 dignum esse iudicas, quem ego præsens inhabi-
 tem? num me decet tales tamolque inter serpen-
 tes commemorari? Feramne ego non moleste, quod
 fumum meis effundant naribus & vt vulpem ha-
 beant quem fumo palearum agitant, vt hoc me
 expellant latibulo? *Vides tu, quid isti faciunt abo-
 minationes magnas, quas domus Israel facit hic, vt
 procul recedam a sanctuario meo. Quid centes, num
 mihi diutius hic demorandum, an non potius ci-
 tius proci abscedendum?*

Hæc Dei filio contigit. Quanta venit maiestate
 splendidus; vt in domo requiesceret Synagoga:
 facta sed erat spelunca latronum, ferarum latibu-
 lum, vitiorum omnium specus, auaritiæ, inuidiæ
 hypocrisis, odij, rancoris, vindictæ &c. *Va vobis,
 Scriba & Pharisei, qui intus pleni estis hypocrisi &
 iniquitate.* Quis nidore voluntatis eorum ascen-
 dit thuribulo, iniqui amoris sui & concupiscen-
 tiæ ardebat ignis, cuius fumo splendidissimam
 Christi gloriam tenebris obfufecant densissimis;

I.
 Dnas ha-
 babuit
 domus
 lius Dei.
 Ioan. c. 14
 18.
 II.
 Prima,
 patris
 celestis
 finus,
 secunda,
 Indaorū
 Synogo-
 ga.
 Prou. c. 8
 31.
 III.
 Hanc
 defeguit
 Ezech. c. 6
 6.
 Mart. 27
 28.
 SSS 3
 qu.

IV.
Christus
irritatus
Iudæos
deleat.

Mat. 23.
38.

Epist. ad
Hebræos.
9.8.

V.
Quid si-
gnificet
veluti scilicet
scilicet.

L. 5. de
excidio
Hierusal.
cap. 44.
Luc. 23.

VI.
Ecclesia
domus
Petri, do-
mus est
salutis.

Luc. 1. 16.

quibus detractionibus, quibus murmurationibus, quibus cum calumnijs vellicabant: Modus est loquendi: Sanum hic naribus meis offundit, vt longius à domo sua discedam, quando truncem tibi faciem ostendit, & amari excipit. Vide, obsecro, quo vultu, quo honore excipiatur Scribæ Redemptorem. Porro quid ager? Ecce relinquitur vobis domus vestra deserta. Ego procul abscido ego domum sine Deo deseram, sine fide, sine diuino subsidio desolatam. Idcirco testatur D. Hieron. expirante in cruce Domino, templi velum scilicet est medium à summo vsque decorum, quasi quis viam aperiat illi qui captiuus, harenque illic abscondebatur, vt liber foras egrediat. Refert etiam quod ex Iosepho, & Egesippo scripterat, qui cox uis uixit à postolorum temporibus: audita fuisse hæc uerba dicentium: *Transiui ex his sedibus.* Hoc deseramus sanctuarium, domum hanc fugiamus, hunc habitationis nostræ locum. Huius autem occasione subiungit D. Hieron. in Euangelio Hebraico, ubi nos legimus: *Velum templi scilicet est medium,* legi: cecidit supereminare ex templi porta: horribile certe spectaculum, quo signabatur, quod amodo templum illud deserendum esset, velut sine porta stabulum, ex illo iam egresso, qui illud in colebat, cælesti habitatore.

Quid ergo Domine, si Synagoga domo recedas, num in mundo sine domo extorris sub dio remanebis? Nequaquam: est hic Petri domus, Ecclesie figura Catholica & Christiana, quæ Petri domus nominatur, ipse namque petra fuit fundamentalis, ipse eiusdem paterfamilias: hanc introiit, hic ex proposito resedit, quasi in hac Petri domo: hanc namque ingrediens, domum reddidit salutis: lectum enim, cuius ab ægritudine liberauit, ad quem pariter continuo confluunt omnigeni infirmi, & quotquot intrabant, curabantur: etenim domus Petri quæ est S. Ecclesia, domus est, in qua tanta viget salus, vt nulla sit infirmitas adeo grauis vel desperata, quæ salutarem hic non inueniat efficacemque medicinam: Hæc ea est, de qua vates prædixit Zacharias: *Erexit cornu salutis nobis in domo Dauid pueri sui.* Hic salutis erexit cornu tam efficax, tam potens, vt vires habeat, etiam mortuos per peccata, resuscitandi: hic cæli elatus referuatur, & quibus omnis progreditur salus, quam & hic Christus tribuebat accurrentibus, quia: *Extra Ecclesiam non est salus.*

Vite remedium nullum inuenit in Hiericho,

qui ad domum non confugit Rahab (testatur D. I. D. Cyprian.) hic enim finiculus appenditur de se-
uetra coccineus, salutis signum, symbolum
securitatis: elique tam effusa hic salus, sunt
que remedia tam secura & efficacia, imo faci-
lia, vt admittitur ipse Hieremias, esse languen-
tem aliquem, aut vulneribus laucium, qui sa-
lutem non allequatur: *Numquid resina non est in Hiero-
Galaad? ut medicus non est tibi? Quare gemit
non est obdura cicatrix filia populi mei? Languen-
ne infirmi? qua ex causa? Numquid in domo
salutis, salutis deficiunt medicamina? Num fe-
san abest, qui applicet illa, medicus? Si princeps
apothecam erigeret in ciuitate peste laboran-
te, cunctis adeo affluentem remedijs, vt il-
lam repletet, quisque tam praesentibus vt mo-
mento temporis quem curarent etiam maxime
contagiosam: deinde ciuitati de tot prospiceret
medicis: vt quislibet infirmus, qui tantummo-
do vellet propius accedere, remedium ha-
beret praesentissimum, an non admirationem
adferret non minimam, si quis intente videret
Credamne fieri posse, o mortalium in-
faustissime, te tua culpa emori, tate te lan-
guescere contagiosa, qui paratam ad manum
habeas salutem, efficacemque remedium? O su-
preme caelorum princeps, mundique rector
Christe Saluator, qualem in hoc mundo salu-
tis erexisti apothecam domum scilicet Petri,
quæ sacramenta, vasa salutis? Quam doctri-
nam? Quas indulgentias? Quæ subsidia?
Quot medicos? Quot confessarios? Quot mi-
nistros? Quot predicatores? Quis sibi persua-
deat, mortuum iacere Christianum, qui post
primam, quam peccatum infligit motem,
secundam æternæ suæ praestoleatur can-
nationis? Quis capiat te tæbe confici languen-
dum adulterij, vel odij, vel ferti, iuxtaque
ambitiosis? Cur non curans, non sanus exur-
gis de strato, non salutaris? *Numquid non est re-
sina &c?**

S. 10. Socrus autem Simonis tenebatur.
Nulla sine defectibus congregatio, nec scan-
dalizans ex sanctorum quibusdam defectibus.

Leet autem Simonis domus, domus si scilicet
tis, in socio tamen eius exardescunt febres
vehementius: nec mireris in domo salutis
languentem inueniri: Socrus autem Simonis tene-
batur magnis febribus. Multi Sanctorum tarum
sensum hic adducunt allegoricum. D. Pet. Chrysol.
Socrum